

Колишній власник примусово відчуженого у зв'язку із запровадженням та здійсненням заходів правового режиму воєнного стану майна може вимагати взамін надання йому іншого майна, якщо це можливо» [5].

Підбиваючи підсумки, варто сказати, що мінливість теперішньої ситуації складає великі ризики не тільки для держави, а й для осіб приватного права. У разі введення в країні надзвичайного або воєнного стану їхні потужності можуть бути застосовані для сприяння відповідним органам у здійсненні заходів відповідного правового режиму. Проте по закінченню дії такого режиму передбачається відшкодування власникам завданої їм шкоди у порядку, встановленому законом. Ось чому власникам доцільно буде зареєструвати (взяти на баланс) наявне у них майно, що забезпечить можливість відстоювання їх інтересів у майбутньому.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Конвенція про міжнародну цивільну авіацію [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_038.
3. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48. – Ст. 536.
4. Про правовий режим надзвичайного стану: Закон України від 16 березня 2000 р. № 1550-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 23. – Ст. 176.
5. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 02 березня 2014 р. № 1647-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 28. – Ст. 224.

УДК 347.44:656.7.022.32 (043.2)

Бабкова В. А., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АВІАПЕРЕВІЗНИКА ЗА ЗАТРИМКУ ВІДПРАВЛЕННЯ РЕЙСУ

Ситуації, коли і чартерні, і регулярні рейси в популярних туристичних напрямках вилітають із запізненням, є зовсім не рідкістю. А іноді за кілька днів до вильоту може змінитися не тільки час вильоту, але і сам маршрут. Пасажир, який заплатив гроші за переліт, укладає юридичний договір з авіакомпанією-перевізником, згідно з яким перевізник зобов'язується доставити пасажирів в потрібне місце і в обумовлений термін. Затримка рейсу означає порушення частини договору зі сторони авіаперевізника, за винятком

форс-мажорних і надзвичайних обставин. Якщо затримка рейсу сталася унаслідок поганої погоди, стихійного лиха, вимоги органів безпеки, загрози терористичного акту, несправності літака, то можна не розраховувати на компенсацію від авіакомпанії. Це закріплено у ч. 1 ст. 922 ЦК України:

1. За затримку у відправленні транспортного засобу, що перевозить пасажирів, або запізнення у прибутті такого транспортного засобу до пункту призначення перевізник сплачує пасажирові штраф у розмірі, встановленому за домовленістю сторін, транспортними кодексами (статутами), якщо перевізник не доведе, що ці порушення сталися внаслідок непереборної сили, усунення несправності транспортного засобу, яка загрожувала життю або здоров'ю пасажирів, або інших обставин, що не залежали від перевізника [1].

Незалежно від того, на 15 хвилин затримали рейс або на 5 годин, всім пасажирів з маленькими дітьми (до 7 років) авіакомпанія повинна надати кімнату матері та дитини. При затримці рейсу на 2 і більше годин, пасажирів мають право на два телефонних дзвінки або повідомлення по електронній пошті. Крім цього, авіакомпанія повинна забезпечити всіх пасажирів прохолодними напоями. При затримці рейсу більш ніж на 4 години перевізник зобов'язаний забезпечити пасажирів гарячим харчуванням. Годувати пасажирів авіакомпанія повинна кожні шість годин у денний час і кожні вісім у нічний. Як правило, пасажирів видають талони на харчування в один з ресторанів чи кафе аеропорту. У разі затримки літака на 8 і більше годин в денний час (6 і більше в нічний) авіакомпанія повинна розмістити своїх пасажирів у готелі. Організація трансферу від аеропорту до готелю і назад, а також зберігання багажу пасажирів в камері зберігання є також обов'язком авіакомпанії [2].

Обов'язок авіакомпанії нагодувати свого клієнта в аеропорту, надати можливість зв'язатися з близькими з'являється лише за умови, якщо рейс відкладено більше ніж на дві, три або чотири години (залежно від дальності запланованого польоту): якщо затримується рейс дальністю до 1500 кілометрів, авіакомпанія повинна розпочати «турбуватися» про пасажирів вже через дві години після простроченого часу відправлення; якщо дальність польоту від 1500 до 3500 кілометрів, авіакомпанія повинна надати пасажирові необхідні послуги після трьох годин очікування; якщо дальність понад 3500 кілометрів, пасажир має право на їжу та телефонний зв'язок після чотиригодинної затримки [2].

Якщо затримка рейсу перевищує 5 годин, авіаперевізник зобов'язаний запропонувати пасажирові на вибір: відшкодування впродовж 7 днів повної вартості квитка за ціною, за якою його придбано, повернути гроші за невикористану частину квитка та за використану частину або частини квитка, якщо рейс більше не задовольняє потреби пасажирів, а також за потреби

забезпечити зворотний рейс у початковий пункт відправлення за першої можливості. Може бути запропоновано зміну маршруту, яка здійснюється за відповідних транспортних умов: до кінцевого пункту призначення – за першої можливості або у пізніший час за бажанням пасажирів та за наявності вільних місць.

Якщо затримали авіарейс, пасажир має право вимагати у адміністрації аеропорту довідку про те, чому рейс був затриманий із зазначенням фактичного часу вильоту. Якщо через затримку рейсу у пасажирів зірвалася важлива зустріч або не відбулися вже оплачені екскурсії, а також при наявності чеків, що підтверджують витрати, які пасажирів довелося нести самостійно, пасажир вправі вимагати компенсацію від авіакомпанії. Але слід пам'ятати, що матеріальну компенсацію виплатять тільки в тому випадку, якщо затримка сталася з вини авіакомпанії.

У разі затримки рейсу авіакомпанія зобов'язана повідомити пасажирів за три години до початку реєстрації. Виняток становлять лише випадки надзвичайних ситуацій: Після цього авіаперевізник повинен щопівгодини інформувати пасажирів про орієнтовний час затримки рейсу та очікуваний час відправлення.

Література

1. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40. – Ст. 356.
2. Правила повітряних перевезень пасажирів і багажу: затверджені наказом Міністерства інфраструктури України 30.11.2012 № 735 //[Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=245988938.

УДК 656.073(043.2)

Баранова В. Ю., Корженівська Т. В., студентки,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПЕРЕВІЗНИКА ЗА ДОГОВОРАМИ ПОВІТРЯНОГО ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖУ

Обмеження та звільнення від відповідальності перевізника за договором повітряного перевезення вантажу в усі часи породжувало дискусії щодо можливості їх застосування у цивільному обороті. Цивільно-правовому договору повітряного перевезення вантажу, як одному із складних напрямів дослідження цивільного права, присвячено праці Ю. Н. Малєєна, Л. А. Лунца та інших учених. Однак проблема щодо визначення підходів та